

O B Č A S N Í K

Obecné noviny obce Malé Zálužie

ROČNÍK IX.

ČÍSLO 1/2013

JÚL 2013

OBSAH:

- Príhovor (str. 2-4)
- Žijú medzi nami (str. 4-10)
- História:
 - Tradície a zvyky počas jari v Malom Záluží (str. 11-12)
- Príbeh portálu NašeObce.sk alebo prečo mám rád Slovensko (str. 12-13)
- Návšteva družobných obcí v Srbsku (str. 14)
- Malé zamyslenie (str. 15)
- Predstavujeme Vám Občianske združenie „LABUŤ“ (str. 15-16)
- Spoločenské a kultúrne podujatia:
 - Velkonočné zvyky tradično-netradične (str. 16-17)
 - Redukcia odpadu kompostovaním (str. 17)
 - Ako sme stavali máj (str. 18)
 - Starostlivosť o pomník padlých (str. 18)
 - Beseda s hokejovým trénerom Jánom Filcom (str. 18-19)
 - Deň detí (str. 19-20)
 - Juniáles 2013 (str. 20)
- Činnosť základnej organizácie Jednoty dôchodcov v Malom Záluží (str. 20-22)
- Knížnica (str. 22-23)
- Spoločenská kronika (str. 23)
- Obecný úrad oznamuje (str. 23-24)

Príhovor

Vážení občania,

prvý polrok roku 2013 máme za sebou, jar sa prehupla do leta a je tu čas prázdnin a čas na letné vydanie Občasnika.

Za prvý polrok roku 2013 sa v našej obci udiali zaujímavé akcie, o ktorých vás v tomto čísle budeme prostredníctvom našej redakčnej rady a externých dopisovateľov informovať, predstavíme ľudí, ktorí v našej obci žijú a dozvieme sa o nich niečo nové, poinformujeme o praktických veciach, uvedieme niektoré potrebné telefónne čísla.

Iba okrajovo sa zmienim o Trojkráľovom posedení, ktoré v spolupráci s obecným úradom usporiadala Jednota dôchodcov Slovenska, kde boli prezentované dedinské zvyky od adventu po Troch kráľov. Potom to bola Výročná schôdza JSD s vystúpením folklórneho súboru Zbežanka – obe podujatia boli veľmi vydarené.

Na Trojkráľové posedenie na časovej osi tematicky nadväzovalo ďalšie výborné podujatie: „Velkonočné zvyky tradično – netradične“, kde musím pochváliť vedenie nášho Občianskeho združenia „LABUŤ“ a tiež autorku myšlienky Mgr. Ľubku Zedníkovú, ktorá vyvinula maximálne úsilie pre získanie financií a tiež vypracovala projekt na realizáciu tohto zaujímavého podujatia. Všetkým patrí moja vďaka.

V apríli sme mali možnosť zúčastniť sa na veľmi zaujímavej prednáške o kompostovaní, v podaní Ing. Branislava Moňoka z OZ Priatelia Zeme. Keďže tento pán je telom a dušou naturálny človek, aj jeho prejav a záujem o našu planétu je nefalšovaný a veľmi zaujímavý a každému z nás bolo jasné o čom hovorí. Pán Moňok je ochotný pomôcť pri zriaďovaní kompostovísk v domácnostiach.

Ďalším úspešným podujatím bola beseda s pánom Jánom Filcom, kde si športoví a hokejoví fanúšikovia prišli na svoje. Za zorganizované podujatia sme zožali ocenenia aj od obyvateľov okolitých obcí, čo samozrejme hreje pri srdci.

Peknými podujatiami boli už tradične Stavanie mája, Deň detí a 15. júna sa konal v našom KD Juniáles. Zúčastnení žiarili spokojnosťou, ocenili dobrú atmosféru, dobrú hudbu a nakoniec aj dobrú večeru.

Potešilo by ma aj viac záujemcov z vašich radov – OZ organizuje túto akciu pre nás všetkých.

Do konca marca 2013 bola ukončená rekonštrukcia predajne potravín a zverejnený zámer na prenájom priestorov. Prihlásila sa jedna jediná záujemkyňa, ktorá mala záujem prevádzkovať predajňu potravín – p. Ľudmila Hunková. Dňa prvého mája 2013 bola s p. Hunkovou podpísaná zmluva o prenájme predajných priestorov, doteraz však predajňu z dôvodu nedostatku financií nesprevádzkovala.

Rada by som sa dotkla aj problematiky kosenia predzáhradiek a priekop pred vašimi obydliami. Pripomínam, že obec nemá kapacitné a finančné možnosti kosiť priekopy v celej dedine. Čím viac priložíme ruku k dielu my všetci, tým viac financií môžeme použiť na iné v našom prípade investičné účely. Tak ako dobrá gazdina si rozmyslí, na čo minie peniažky, tak aj obec a obecné zastupiteľstvo musí kalkulovať ako najlepšie využiť obecné financie. Ak chceme realizovať projekty – musíme mať pri každom projekte 5% vklad zo sumy projektu + 20 % DPH, ktorá nám bude čiastočne refundovaná. Toto percento je veľmi symbolické, nakoľko projekty sú realizované z Programu rozvoja vidieka – Leader. Myslím, že každý uzná, že ak sa mi núka 50 000,00 € s vkladom obce 2 500,00 €, je škoda nevyužiť túto príležitosť. Pre tých, ktorých nepresvedčí ani tento argument zacitujem znenie **Zákona 369 /1990 Z. z o obecnom zriadení**, §3 odsek 3:

„Obyvateľ sa podieľa na rozvoji a zveľaďovaní obce a poskytuje pomoc orgánom obce. V súvislosti s tým je povinný:

- a) podieľať sa na ochrane a na zveľaďovaní životného prostredia v obci
- b) napomáhať a udržiavať poriadok v obci.“

Samozrejme zákon má aj viaceré ustanovenia, citujem len tie, čo ma doteraz najviac omínajú. Naše pracovníčky menších obecných služieb dvakrát do týždňa upratujú autobusovú zastávku, v ktorej nevedno kto narobí neporiadok, narozhadzuje papiere, minimálne raz za mesiac zbierame papiere po dedine, hygienické vreckovky, rôzne obaly... Myslíte si aj vy, tak ako ja, že tí ktorí to spôsobujú - obrazne povedané, **nemajú alebo nemali "detskú izbu",?** Že ich nemal kto naučiť poriadku?

Ďalším problémom je vyvážanie odpadu na čierne skládky, napr. aj takého, že ostrihám vinič a odpad vyveziem do Horného jarku alebo elektroodpad a stvrdnutý cement do dolného, alebo PET fľaše, ktoré vám zadarmo pred domom odvezú pracovníci Envi-Geosu, vyhádzam na dolnom konci popri ceste. **Zákon 223/2001 Z. z hovorí, že obec je povinná postarať sa o zber a likvidáciu odpadu**, čo mnohí z vás vedia, ale nevedia už to, že obec náklady na činnosti nakladania s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi **hradí z miestneho poplatku**. Teda náklady na likvidáciu odpadu v tomto roku sa premietnu vo vyššom poplatku za odvoz a likvidáciu odpadu v roku nasledujúcom. A preto si myslím, že my, ako dobrí hospodári sa všetci postaráme o to, aby sa v našom chotári čierne skládky nevyskytovali, aby sme mali svoje priestranné pred rodinnými domami a verejné priestranstvá popri našich pozemkoch upravené a verím tomu, že ak budete vidieť deti alebo aj dospelých vyhadzovať odpadky mimo miest na to určených, zasiahnete a upozorníte najprv dotýchnych a ak to nepomôže, aj starostku obce. Budeme si takto strážiť financie, najprv svoje a v druhom rade aj nás všetkých.

Aj preto som na našu obec a občanov bola vždy veľmi hrdá, lebo odkedy moja pamäť siaha, v nej žili veľmi múdri, inteligentní, súdržní a hlavne veľmi pracovití ľudia. Naše spoločenstvo mladých ľudí pritiahlo v minulosti aj mladých ľudí z okolitých dedín a všetci nám našu súdržnosť a kamarátstvo zo srdca závideli.

A hlavne – vážme si jeden druhého, vážme si prácu našich pracovníkov menších obecných služieb, ktorí bez reptania robia poriadok po nesprátnikoch a vážme si aj dobré susedské vzťahy,

aby sa nám v našej malej, tichej dedinke, tak ako doteraz, dobre žilo.

Je leto – prajem vám všetkým krásne letné pohodové dni, pre starších - prosím zväžte koľko a ako dlho pracovať na slniečku tak, aby vám neublížilo a určite odporúčam - **nepáliť slamu**. Prídeme na iný, vhodný spôsob jej likvidácie.

Veľa zdravia, pohody a dobrú úrodu vo vašich záhradkách.

Vaša starostka

Žijú medzi nami

Poznáte prácu geodeta?

Už niekoľko rokov vám v rubrike „Žijú medzi nami!“ predstavujeme ľudí z našej obce, ktorí majú zaujímavé povolanie. V tomto čísle prinášame rozhovor s pánom Miroslavom Fuskom, ktorý pracuje ako geodet. Zároveň je tiež poslancom obecného zastupiteľstva. Čo je to geodézia a akú náplň práce má geodet, to vám už prezradí on sám.

1. Aké ste mali detstvo? Už vtedy ste mali záujmy, ktoré Vás priviedli k Vášmu terajšiemu zamestnaniu?

Detstvo som mal rovnaké asi ako väčšina vrstovníkov v tej dobe. Vtedy ešte neboli žiadne počítače, mobily, notebooky, tablety, internet a aj programy v televízií boli iba dva, tak sme sa viac venovali vtedy bežným hračkám a pokiaľ to počasie dovolilo aj športu. Bežne sa hrával futbal, bedminton, vybíjaná, v zime, kto mal korčule, aj hokej na zamrznutom rybníku. Ja som v tých rokoch pomerne veľa aj čítal knihy, či už svoje alebo z obecnej knižnice. O povolani vtedy asi nikto bežne nesníval a keď, tak to boli väčšinou typické „detské“ povolania typu „rušňovodič“, „traktorista“, „šofér kamiónu“ a pod.

2. Čo robí geodet? Je to rovnaké, čo slovenský názov zememerač? Čo je Vašou pracovnou náplňou?

Náplňou geodeta alebo zememerača je v podstate to isté, staršie generácie ľudí skôr používali názov zememerač (pravdepodobne prevzaté z češtiny), mladšie zase skôr geodet. Z pohľadu bežných ľudí ide väčšinou o polohové a výškové určovanie polohy objektov. V našich končinách väčšina geodetov pracuje v tzv. „pozemkovej“ alebo „stavebnej“ geodézii.

V pozemkovej geodézii ide najmä o vytyčovanie hraníc pozemkov (parciel), vyhotovovanie geometrických plánov na rozdelenie pozemkov a majetkoprávne usporiadanie, zameranie stavieb ku kolaudácii, zameranie rozostavaných stavieb k úveru a určovanie vecných bremien, práva prechodu, práva uloženia inžinierskych sietí a pod.

V stavebnej geodézii ide o vytyčovanie polohy rôznych stavebných objektov v teréne podľa projektovej dokumentácie pred zahájením výstavby, hlavne pri väčších stavbách až po realizačné zamerania dokončených stavieb alebo inžinierskych sietí (cesty, chodníky, parkoviská, budovy, hrádze, vodovodné a kanalizačné potrubia, elektrické a telekomunikačné káble...).

Samozrejme odbor geodézia je dosť široký pojem, patrí sem teoretická geodézia, geodetická astronómia, astrofyzika, gravimetria, technická geodézia, fotogrametria, katastrálna geodézia a pozemkové úpravy. Väčšina geodetov však vykonáva hore uvedené práce a menšia časť pracuje v štátnej správe, výskume...

3. Aká kvalifikácia a vzdelanie je potrebné na výkon Vášho povolania?

Podmienkou výkonu povolania je stredoškolské odborné vzdelanie s maturitou alebo vysokoškolské

vzdelanie v odbore geodézia. Niektoré špeciálne práce sú viazané iba na vysokoškolské vzdelanie. Geodéziu môžete študovať na strednej geodetickej škole v Bratislave, dnes aj na SPŠ stavebnej v Nitre (odbor geodézia, kartografia, kataster), SPŠ stavebnej v Košiciach a Banskej Štiavnici, vysokoškolsky je najlepšie geodéziu študovať na stavebnej fakulte STU v Bratislave.

4. Po roku 1989 došlo k reprivatizácii majetkov, polí, rolí a iných nehnuteľností. Boli aj pri tejto činnosti potrebné služby geodeta?

V týchto prípadoch sa využívali služby geodetov pomerne často. Záviselo to od toho, či daný pozemok bolo možné vydať v rámci reštitúcie buď celý alebo iba čiastočne. Pokiaľ bolo možno vydať pozemok celý (nebol zastavaný) stačila identifikácia parciel (parcela musela byť identická) z príslušnej Správy katastra a reštitučné rozhodnutie (samozrejme, že reštituent musel preukázať svoje vlastnícke práva k pozemku a spĺňať podmienky dané v reštitučnom zákone). V prípade, že bola parcela neidentická alebo už bola časť pozemku zastavaná a založené listy vlastníctva na iné fyzické alebo právnické osoby, musel sa vyhotoviť geometrický plán, ktorý určil tvar, rozmery a výmeru zvyšku tejto parcely. Chýbajúca časť bola reštituentovi nahradená iným pozemkom vo vlastníctve štátu alebo inak v zmysle reštitučného zákona.

5. Pracujete pre ľudí najrôznejších povolání. Čo je najväčším problémom pri komunikácii s nimi?

S prevažnou väčšinou ľudí, s ktorými sa pri práci stretávam, problémy nie sú, všetko sa dá na rokovaní odôvodniť, doložiť podkladmi alebo výpočtami, každý si môže v prípade pochybností na overenie najat vlastného geodeta, jestvuje žiaľ malá časť ľudí s ktorou nie je možná žiadna komunikácia zodpovedajúca bežným civilizačným štandardom.

6. Aké mierky sa používajú? Všimla som si na niektorých mapách 1 : 2 280. Čo to znamená?

Mierka znamená pomer medzi skutočnosťou v teréne a jej zobrazením v mape. Pri mierke 1:1000 je 1 mm v mape 1000 mm (1 meter) v skutočnom teréne, alebo opačne 1000 mm (1 meter) v teréne sa do mapy zobrazí 1 mm. Prvé katastrálne mapy, ktoré boli merané na základe vedeckých postupov vznikali v bývalom Rakúsko - Uhorsku od druhej polovice 19. storočia ešte v siahovej sústave hlavne pre potreby zdanenia pôdy. Po prepočítaní zo siahovej do metrickej sústavy po vzniku samostatnej Československej republiky vznikla metrická mierka 1:2880, ktorá v tej dobe plne postačovala na zobrazenie obsahu katastrálnych máp. Od vzniku samostatnej ČS. republiky sa už pre vytváranie nových máp nepoužívala. Nové pozemkové mapy sa už vyhotovovali vo väčších metrických mierkach 1:1000 – intravilán, 1:2000 extravilán v lesných oblastiach s malou hustotou obsahu sa používa aj mierka 1:5000. Pôvodné rakúsko-uhorské mapy v mierke 1:2880 sa používajú dodnes. Sú to dnes platné katastrálne mapy v mierke 1:2880 s doplnením zmien, ktoré sa realizujú na základe geometrických plánov. V lokalitách, kde prestali vyhovovať z dôvodu veľkého počtu zmien a značnému drobeniu parciel, sa hlavne za socializmu vyhotovovali nové katastrálne mapy s úplne novým mapovaním v mierke 1:1000 a v lepšej presnosti ako pôvodné. Vlastnícke vzťahy k parcelám sa do roku 1964 evidovali v pozemkovej knihe, v tzv. pozemnoknižných vložkách, po roku 1964 v novovzniknutej evidencii nehnuteľností (dnes kataster nehnuteľností) v listoch vlastníctva. Pozemková kniha je od roku 1964 iba archív, v ktorom sa už ďalšie zmeny nevykonávali, slúži na preukazovanie vlastníctva k pôvodným nehnuteľnostiam, na ktoré ešte nie sú založené listy vlastníctva.

7. Súčasná technika asi umožňuje pomerne presné merania. Ale v minulosti to bolo iné. Môžete nám niečo povedať o tom, ako sa meralo napr. za cisára, za Prvej republiky a ako je to dnes?

Presnosť merania vždy zodpovedala dobe, v ktorej meranie vznikalo a stavu techniky dostupnej v danom čase. Ešte donedávna sa v drvivej väčšine prípadov geometrické plány vyhotovovali úplne rovnako ako za cisára pána, iba za pomoci meračského pásma, v lepšom prípade v kombinácii

s pentahranolom alebo teodolitom (iba uhlové meranie), dĺžky sa začali merať elektronicky až po príchode prvých elektronických diaľkomerov začiatkom osemdesiatych rokov minulého storočia. Pri geometrických plánoch pre bežných občanov z čias socializmu sa preto stretávame v prevažnej väčšine iba s jednoduchým zameraním pásmom, ktoré sa ukotvovalo na okolité stavebné objekty jestvujúce v teréne aj v katastrálnej mape (ploty, budovy). Z toho vyplýva veľa problémov, pretože takéto plány je veľký problém dnes osadiť do terénu, lebo prvky od ktorých boli vtedy zamerané už dnes nejestvujú (zmenené ploty, prestavané alebo zbúrané stavby). Situácia sa začala meniť najviac od polovice 90-tych rokov minulého storočia, keď sa postupne zvyšoval podiel geometrických plánov zameraných modernými geodetickými prístrojmi na úkor plánov zameraných iba meračským pásmom. Od roku 2009 sa každý pozemok musí zmerať už s využitím satelitných GPS prístrojov. Presnosť určenia hraníc pozemkov je ovplyvnená najviac presnosťou mapy ako takej, čo v prípade máp v mierke 1:2880, ktoré sú aj v Malom Záluží, je 0.1 mm na mape a hrúbkou čiary, ktorá je v najlepšom prípade ďalších 0.1 mm na mape. V metrovom vyjadrení to znamená 0.28m a ½ hrúbky čiary = 0.14 m, spolu 0.42 m. To znamená, že pokiaľ nebol v minulosti vyhotovený geometrický plán s rozmermi pozemku, tak sa pri vytyčovaní hraníc vychádza iba z katastrálnej mapy a žiadny geodet nevie určiť polohu hranice s lepšou presnosťou. Správa katastra totiž pri mapách v mierke 1:2880 nemá žiadnu evidenciu rozmerov pozemkov, jediným zdrojom týchto údajov je samotná mapa, ktorá však dosahuje iba hore uvedenú presnosť. Samozrejme, že problematika presnosti merania je v skutočnosti ešte omnoho komplikovanejšia ako som tu zjednodušene popísal.

8. Kde konkrétne pracujete? Mohli by ste nám priblížiť ako vyzerá Váš bežný pracovný deň?

Pracujem v spoločnosti GeonikPlus s.r.o. v Nitre, ktorá sídli v obchodnom centre Polygón oproti Mestského úradu spolu s ďalšími 4 kolegami. Pracovné dni sa na seba podobajú ako vajce vajcu, ale to je asi problém väčšiny zamestnaní. Pracovný deň začína cca od 8.00 a končí podľa množstva práce. Pozostáva z 3 základných častí – 1. kancelárske práce v spoločnosti (tých je najviac – spracovanie nameraných údajov, vyhotovovanie elaborátov, rokovania so zákazníkmi), 2. kancelárske práce na Správe katastra Nitra (vyhľadávanie mapových a meračských podkladov, geometrických plánov a pod.), 3. meračské práce v teréne. Pomer sa mení podľa potreby a požiadaviek zákazníkov a typu práce.

9. Popri Vašom povolaní ste aj zároveň poslancom obecného zastupiteľstva. V akých konkrétnych prípadoch sa využíva geodézia na obecných úradoch?

Obecné úrady využívajú geodéziu rovnakým spôsobom ako bežní občania, vlastnia pozemky ktoré sa kupujú a predávajú, stavajú stavby, ktoré sa kolaudujú, budujú inžinierske siete (vodovody, kanalizácie...) a navyše využívajú kataster nehnuteľností predovšetkým na daňové účely.

10. Môžete nám vysvetliť tak stručne, čo znamená ROEP a na čo slúži?

Vyhotovenie ROEP-ov (Register Obnovené Evidencie Pozemkov) si vyžiadal stav katastrálneho operátu, keď sa po páde socializmu zistil veľký nesúlad medzi stavom operátu a skutočným právnym stavom (veľké množstvo nežijúcich alebo neznámych vlastníkov), nakoľko od 50-tych rokov sa do operátu nezapisovali pozemky v užívaní poľnohospodárskych družstiev (prebehlo iba dedičské konanie). Listy vlastníctva sa zakladali iba na pozemky v skutočnej držbe občanov. Po zápise ROEP-u sú v celom katastrálnom území založené listy vlastníctva na všetky parcely registra „C“ (pozemky zobrazené v kat. mape) katastra nehnuteľností alebo registra „E“ (pôvodné parcely zobrazené v mapách určeného operátu) katastra nehnuteľností na základe doložených právnych dokladov (dedičstvá, prídelové listiny, zmluvy) zo zbierky listín príslušnej správy katastra alebo doložených občanmi. Súčasťou ROEP-u je aj digitalizácia katastrálnych máp z papierovej podoby do elektronického formátu VGI, nevykonávajú sa však žiadne reálne merania v teréne, čiže mapy sa nemenia. Pokiaľ sa nepodari zistiť reálnych vlastníkov danej parcely, do listu vlastníctva sa zapíšu poslední

známi vlastníci a vyznačí sa správa pre Slovenský pozemkový fond.

11. Je Vaša práca časovo náročná? Máte čas aj na svoje záľuby?

Väčšina práce, pokiaľ máte snahu ju urobiť na dobrej úrovni, je časovo náročná, navyše každý má nejaké povinnosti, ktoré prináša každodenný život a preto na záľuby veľa času nezostáva. Príležitostne sa zaoberám fotením, ale len na amatérskej úrovni.

Ďakujem za rozhovor!

Pýtala sa: Zuzana Plesníková

Do sveta na skusy 1

Volám sa Petra Maláková a som študentkou Evanjelického lýcea v Bratislave. Evanjelické lýceum je bilingválne gymnázium, kde študenti počas štúdia môžu študovať rok či dva v zahraničí. Medzi najnavštevovanejšie krajiny patria Spojené kráľovstvo, Írsko a Spojené štáty americké.

I ja som mala možnosť vycestovať na rok počas môjho štúdia do Spojených štátov. Ukotvila som v štáte Idaho v mestečku Athol, čo bolo 99 míľ od hraníc s Kanadou. Moja host rodina (hostovská rodina) žila akčným a zaneprázdneným životom. I keď som prišla ku koncu leta, do začiatku školy sme sa stihli veľmi spoznať, kvôli rôznym výletom do prírody. Hneď prvý týždeň sme šli na turistiku do hôr do štátu Montana. O pár dní na to sme šli na predĺžený víkend pri jazero Priest Lake. Počas týchto výle-

tov som spoznala aj ich blízkych rodinných priateľov a priateľov mojich host súrodencov, ktorí sa stali po čase i mojimi priateľmi.

Navštevovala som strednú školu Timberlake High School. Keď sa povie „prvý školský deň“, každý si predstaví nejaký uvítací ceremoniál, pár slov riaditeľa školy a ide sa domov. Na amerických školách to takto nefunguje. Na mojej škole mali študenti 6 predmetov. Jedna hodina trvala 50 minút. Po príchode som hneď šla do skrinky si odložiť veci, ktoré som nepotrebovala a šla som do triedy podľa rozvrhu. Na škole bolo okolo 600 študentov. Bola to jedna z najmenších škôl v dištrikte. Spolu so mnou tu bolo aj ďalších 5 zahraničných študentov a to konkrétne chlapec z Nemecka, dievča z Dánska, dve dievčatá zo Švédska a jedna z Thajska. Väčšina Američanov nikdy neopustí Spojené štáty, a preto, keď príde niekto inej národnosti, tak sú zvedaví, chcú sa dozvedieť o Vás a o Vašej krajine čo najviac. Počas celého roka sme všetci boli spovedaní. Študenti i profesori boli ku mne milí.

Do školy som chodila typickým žltým autobusom. Každú hodinu som mala s inými študentmi z rôznych tried, takže kamarátov som si našla veľmi rýchlo. Prvý semester som navštevovala hodiny angličtiny, španielčiny, politiky, histórie, fotografovania a umenia. Druhý semester sa mi fotografovanie zmenilo na vzťah rodiča a dieťaťa, ostatné predmety zostali rovnaké. Väčšina študentov chodí po škole do

rôznych školských krúžkov, i ja som sa chcela zapísať na volejball, ale sezóna sa už začala počas prázdnin, takže to nebolo možné. Moja host sestra mi navrhla, aby som skúsila cheerleading (roztlieskavanie), tak som sa prihlásila na konkurz. Po škole s nami dievčatá cvičili zostavu a na druhý deň sme predviedli, čo sme sa naučili pred trénerkou. Spolu s ďalšími dievčatami som sa dostala do tímu. Od novembra každý pondelok, utorok i stredu sme trénovali zostavy a keď v decembri začala basketbalová sezóna, tak sme roztlieskavali na zápasoch.

Aby študenti mali na škole i zábavu, prvý októbrový týždeň chodia oblečení do tém, ktoré sú určené, napríklad farby školy, farby tried, rozprávkové postavy... Tento týždeň sa nazýva Dress up week. Na konci týždňa vyhrala tá trieda, ktorej študenti sa každý deň obliekli. Ďalším takýmto týždňom je Battle of the Buck. Je to súťaž medzi Timberlake a Priest River High School. Je to súťaž vo výzdobe, wrestlingu, basketbale, školských kapiel, cheerleadingu a v športovom duchu počas večera. Celý mesiac sa škola pripravuje na tento deň. My sme vymýšľali a trénovali našu zostavu. Nakoniec sa naša škola stala víťazom. Na konci sezóny sa dievčenské družstvo prebojovalo až do štátneho kola, takže i my roztlieskavačky sme mali možnosť ísť ich povzbudiť do hlavného mesta Idaho Boise. Dievčatá vyhrali druhé miesto.

Moja host rodina chodievala každé Vianoce do Kalifornie,

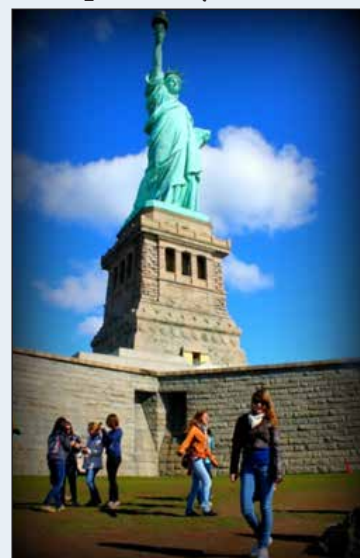
do mesta Long Beach, odkiaľ pochádza môj host otec. Bývali sme priamo na pláži, kúpala som sa v Pacifiku. Ako vianočný darček nám všetkým dali výlet do Disneylandu. Počas jarných prázdnin sme spolu boli v Oregone, v prímorskom meste Lincoln City. Na to o týždeň agentúra, cez ktorú som šla do Spojených štátov, organizovala výlet do New York City a Washington DC. Jedno slovenské príslovie hovorí, že svet je malý a o náhody nie je núdza, tak myslím, že je to pravdivé.

Vo veľkomeste som stretla 2 Slovákov a jedno dievča z Česka. V New Yorku nám poukazovali hlavné perly mesta, napríklad Central Park, Sochu Slobody, Empire State Building, miesto, kde stálo World Trade Center (dvojičky), Greenwich Village, New York City Public Library, Central Station... V DC sme stáli pred Bielym domom, navštívili sme pomníky (Lincoln

rôznych koncertoch rôznych menej známych kapiel a spevákov.

Na začiatku júna som spolu s mojimi spolužiakmi „maturovala“. Ich maturita je, že musia spraviť SAT testy v druhom ročníku a prejsť všetkými

triedami a mať maximálne C-kový priemer. Na konci maturitného ročníka je ceremoniál s príhovormi a nakoniec som dostala diplom. Doma spolu s mojím host bratom, ktorý tiež maturoval, sme mali oslavu, kde prišli všetci naši kamaráti. Na druhý deň som odchádzala domov na Slovensko.

Každá jedna pekná i menej príjemná vec, ktorú som zažila ma posilnila a bola mi prínosom. Som vďačná rodičom, že mi dali možnosť vycestovať a zlepšiť sa v jazyku, spoznať novú kultúru, iných ľudí i nájsť nové veci, ktoré mi umožnili rozhľad do budúcnosti.

Petra Maláková, č. d. 55

Vážení občania, v predošlých číslach ste sa zakaždým stretávali so zaujímavými postrehami a článkami Petra Bučeka, ktorými prispieval do našich obecných novín. Tentokrát to bude inak. V nasledovnom článku vám chceme predstaviť jeho samotného.

Poznáte Petra Bučeka?

„Od mikrofónu Vás zdraví Peter Buček“, touto priam neodmysliteľnou vetou pravidelne víta poslucháčov športovej časti večerného vysielania Rádiožurnálu v Rádiu Slovensko už dvadsať rokov. V novembri minulého roka sa dožil životného jubilea 60. narodenín.

Rozhlasový športový redaktor Peter Buček sa narodil 23.11. 1952 v Nitre, ale od útleho veku žije v Bratislave, vyštudoval SVŠ a Chemicko-technologickú fakultu SVŠT v Bratislave a zamestnal sa v Slovenských plynárňach. Už ako stredoškôľak a aj počas celého štúdia na VŠ prispieval do rôznych rubriek v denníkoch Smena, Šport a Večerník a príležitostne písal aj do iných novín a časopisov. Hneď po skončení VŠ v roku 1976 sa zamestnal ako športový redaktor vo Večerníku. V roku 1979 prijal ponuku Slovenských plynární pracovať vo vyštudovanom odbore (s lepším platom ako vo Večerníku a s možnosťou získania podnikového bytu). Láska k práci redaktora však nezmizla. Popri práci v laboratóriu vytvoril a viedol podnikový časopis, propagoval plynárne aj navonok. Popri zamestnaní vyštudoval na Filozofickej fakulte UK aj žurnalistiku. V roku 1985 sa vrátil do Večerníka, kde pracoval ako športový redaktor, neskôr ako vedúci športového oddelenia.

Od roku 1993 je redaktorom – športovým komentátorom športovej redakcie Slovenského rozhlasu. Ako redaktor – komentátor absolvoval 9 veľkých olympiád: Letné olympijské hry v Atlante 1996, Sydney 2000, Aténach 2004, Pekingu 2008, Londýne 2012, Zimné olympijské hry v Nagane 1998, Salt Lake City 2002, Turíne 2006, Vancouveri 2010. Bol pri všetkých úspechoch našich vodákov na ME aj MS.

Petra Bučeka aj jeho brata a sestru priviedol k športu otec. Aktívne začal športovať už na základnej škole, hrával ľadový hokej (začínal spolu s Jánom Filcom), zapájal sa do cyklistických súťaží (na prvých súťažiach aj popri Antonovi Tkáčovi – neskoršom olympi-

jskom víťazovi v dráhovej cyklistike), potom hádzanú za Červenú Hviezdu Bratislava, bol členom reprezentačného družstva ČSSR do 21 rokov. Hádzanej zostal verný aj po ukončení hráčskej kariéry ako hádzanársky rozhodca 1. triedy. Popri mladšom bratovi Romanovi sa začal venovať aj vodným športom. Aby lepšie vnikol do problematiky, absolvoval kurz a stal sa rozhodcom III. triedy pre rýchlostnú kanoistiku. Naše terajšie vodácke hviezdy – bratov Hochschornerovcov, Martikána, Kalinskú, Beňušovcov a ďalších sledoval od ich útleho detstva i prvých záberov vo vode.

Peter Buček stál v 80-tych rokoch pri zrode triatlonu na Slovensku. Dodnes sa aktívne venuje nielen jeho popularizácii, ale je aj jeho hlavným koníčkom. Je triatlonista telom aj dušou už niekoľko desaťročí. K svojim 60-tych narodeninám v roku 2012 si dal v júni darček – absolvoval MORA-VIANMAN v Otrokoviciach (ČR). Je to klasická súťaž železného muža (3,8 km plávanie, 181 km bicykel, 42,2 km beh). Všetky disciplíny sa idú bez prestávky za sebou. Na trati bolo 278 súťažiacich z 19 krajín. Svoju vekovú kategóriu vyhral s časom 14 hodín, 8 minút a minulé leto v júli absolvoval v Bátovciach na Slovakman 113 – polovičný Ironman (1,9 km plávanie, 90 km bicykel, 21,1 km beh) kde bol v kategórii 50+ na 6. mieste s časom 6 hodín 1 minúta. Len hlúpu zhodou okolností sa mu nepodarilo skúsiť si IRONMAN CHINA v Pekingu, na ktorý ho pozval jeho mladší syn Michal. Pár dní pred štartom sa všetci účastníci dozvedeli, že preteky sú zrušené.

Okrem práce v rozhlasovej redakcii a triatlonu si Peter Buček nachádza čas aj na ďalšie aktivity. Stál pri zrode Slovenského paraolympijského výboru v roku 2008 a dodnes s ním spolupracuje. Reportáže a spravodajstvo prinášal zo všetkých letných paraolympiád, ktorých sa zúčastnili slovenskí športovci - Atlanta 1996, Sydney 2000, Atény 2004, Peking 2008, Londýn 2012.

Angažoval sa aj pri zrode Slovenského hnutia špeciálnych olympiád (mentálne postihnutí športovci), je vždy súčasťou organizačného výboru svetových podujatí, na ktorých sa zúčastňujú slovenskí mentálne postihnutí športovci, na niektorých podujatiach pôsobil aj ako pomocný tréner.

Aktívne pôsobí v hnutí Fair play na Slovensku. Je členom kolégia Klubu fair play Slovenského olympijského výboru a mediálnej komisie SOV, kde za dlhoročnú propagáciu fair play získal roku 2003 najvyššie domáce ocenenie v tejto oblasti – Cenu fair play SOV.

Je aj členom Mediálnej komisie Medzinárodného olympijského výboru a aktívnym prispievateľom do športových periodík MOV, členom Medzinárodnej asociácie športových novinárov a prispievateľom do jeho časopisu AIPS.

K športu viedol Peter Buček aj svoje deti. Jeho starší syn Peter (35 r.), dnes známy grafik, ktorý sa podpísal pod pôsobivé vizuálne stvárnenie množstva športových publikácií, je bývalý reprezentant Slovenska v rýchlostnej kanoistike. Dodnes športuje, ale už iba rekreačne. Mladší Michal (32 r.) žije a pôsobí v Honkongu. Začínal ako zápasník, neskôr sa venoval rýchlostnej kanoistike a dnes je špičkovým triatlonistom a úspešným kondičným trénerom. Úspešne absolvoval aj najznámejšiu svetovú triatlonovú súťaž Ironman na Havaji. O jeho triatlonových začiatkoch otec Peter hovorí: „Počas našich prvých triatlonov si na brehu ako decko krátil dlhé chvíle žabkami s ploskáčmi, či vystávaním radov na kofolu či zmrzlinu, potom, keď rástol, len nechápavo krútil hlavou nad tými bláznami, čo sa len naháňajú ako šialení. Stačilo mu potom jediný raz si toto "šialenstvo" vyskúšať v Senci na vlastnej koži a zrazu bol z toho doslova a do písmena hotový. Nebolo krajšieho a príťažlivejšieho športu od triatlonu. No a dnes mi je trénerom na dialku, manažérom, frflošom, kibicom, tvrdým kritikom, učiteľom, sponzorom a vlastne na polovicu s druhým synom aj všetkým...“

Tak ako? Poznáte Petra Bučeka? Mnohí odpovedia – samozrejme, to je ten redaktor z Bratislavy, kúpil si dom na dolnom konci; alebo – to je ten, ktorého vídať na bicykli vo vetrovke a čiapke... Sme malá dedina a takmer každý každého pozná. Ale – poznáme naozaj ľudí, ktorí žijú medzi nami?

Viera Predanocyová, Zuzana Zábrazná, zdroj: internet

História

Tradície a zvyky počas jari v Malom Záluží

Príchod najkrajšieho ročného obdobia bol na území Slovenska oddávna spájaný s rôznymi ľudovými tradíciami. Príroda sa prebúdzá k životu a začína sa nový kolobeh života. Už naši predkovia si s týmto obdobím spájali rôzne zvyky a poverby, ktoré sa dodnes trajú z generácie na generáciu.

Fašiangové zvyky sa stali medzníkom ukončujúcim priadky, za ktorými nasledovalo tkanie. Počas tohto veselého obdobia sa konali svadby, zábavy a zabíjačky. Fašiangové zábavy trvali v období od Troch kráľov po Popolcovú stredu. Avšak najviac zábavy sa sústreďovalo do posledných dní od nedele do utorka.

V závere fašiangov boli tí, čo po prvý raz uzavreli manželstvo v priebehu posledného roka, symbolicky prijímaní medzi ženáčov a ženy. Na fašiangy v Ujlačku chodili mládenci po domoch s hudbou. Na čele skupiny bol chlapec, ktorý niesol ražeň a v každom dome, ktorí navštívili mu na ten ražeň napichli slaninu a ako výslužku dostali koláče, za kalíštek pálenky, klobásku, buchty. Dostali tiež vajíčka do košíka, ktorý nosili so sebou. Slobodní mládenci vytancovali v každom dome mladú dievku, aby dlhé konope narástlo a pritom spievali:

Fašiangy, Turíce, Veľká noc príde,

kto nemá kožucha zima mu bude.

Ja nemám, ja nemám, len sa tak trasiem,

dajte mi slaniny nech sa vypasím.

V nedeľu večer bola potom zábava u Poláčka, neskôr bývala zábava v kultúrnom dome do skorých ranných hodín. Spievalo sa, tancovalo sa a diskutovalo. V pondelok dievky potom pozývali muzikantov k večeri, a potom sa znovu išlo fašiangovať. Za odmenu dostali muzikanti rezne, klobásu, slaninu, koláče a šišky. Zábava bola aj v utorok ale už len v Nových Sadoch. Plesy vtedy nebývali. Varila sa huspenina, smažili sa šišky a fánky.

Veľká noc

Veľkonočné sviatky patria medzi najdôležitejšie sviatky v roku. K veľkonočným sviatkam sa viazal celý rad úkonov, ktoré mali priam súvis s roľníckou prácou, ďalej rituálne zákazy a príkazy limitujúce správanie v obradový čas sviatkov. Týždeň pred Veľkou nocou začínal **Kvetnou nedeľou**. Už od skorého rána chodili po dedine deti so zelenou vrbou – napučaným konárikom vrby, ozdobeným stuhami a krepovým papierom. Spievali:

Kvetná nedeľa, rozmarínová,

sedí pani v koši a pán sa jej prosí,

dajte nám vajíčka, lebo dve,

však Vám to máličko ubudne.

Deti týmto spôsobom zvestovali prebúdžajúci sa život a gazdiná ich odmenila vajítkom alebo peniazmi. Pred Kvetnou nedeľou bolo zvykom, že kostolník chodil po domoch vyberať vajíčka pre pána farára. Zvykom bolo dávať tak 3 vajíčka v každom dome. Na **Zelený štvrtok** zvykla bývať v rodinách evanjelikov konfirmácia. Deti išli ku krstným rodičom, starým rodičom a rodičom poprosiť o odpustenie, čo kedy zlé vykonali a koho nahnevali, iba tak mohli pristúpiť k Večeri Pánovej. **Veľký piatok** je našim najväčším sviatkam. Na Veľký Piatok všetci členovia rodiny zavčas rána vstali a bežali k najbližšiemu potoku, aby sa tam umyli v čistej vode, ako znak vďaky za utrpenie Ježiša Krista. Mamky nosili v kondvičke vodu aj domov, aby v nej umyli deti a chorých. Mládenci s paholkami išli na potok k mostu do *brodárne* kone vykúpať. V tento deň sa tiež nepracovalo na poliach ani

v záhrade, postilo sa, nezametallo sa, nevešali sa šaty na dvor a pod. Nesmela sa tiež voda rozlievať, aby neboli blchy. Na **Bielu sobotu** sa už evanjelici nemusia postiť. Jedlo sa už normálne. Na **Veľkonočnú nedeľu** sa pripravovali kraslice a jedlo. Jedlá sú sviatočné aj obyčajné, kraslice sa nemalujú, majú len jednu farbu. Piekol sa chlieb, osúchy z chlebového cesta so smotanou, s lekvárom a kôprom na vrchu. Varila sa šunka, vajíčka, sviatočné koláče. Dievčatá si pripravovali veľkonočné kraslice. S veľkonočným pondelkom sa spájajú úkony oblievania vodou a šibania dievčat a žien veľkonočným korbáčom, ktorý je upletený z čerstvých prútov. V starších obdobiach sa verilo, že šibaním sa preniesie plodonosná a životodarná sila z prúta na človeka. Voda mala zase zabezpečiť zdravie a krásu. Chlapci s plnými kýblami vody a šibákmi, ktoré boli vyrobené z mladého vrbového prútia, chodili a za hlasného vresku a smiechu polievali a šibali dievky. Dievčatá ich odmeňovali pripravenými kraslicami, salónkami a starších aj pálenkou. Tento deň končil taktiež zábavou. V posledných desaťročiach sa však tieto zvyky zjemňovali. Tieto zvyky nahradila jemnejšia forma šibania a oblievania. Začali sa používať voňavky, starší muži kolínsku vodu. Dnes skôr tieto sviatky využívame ako príležitosťou na návštevy všetkých príslušníkov rodiny.

S príchodom jari a rozkvitajúcimi stromami sa zaužívalo stavenie májového stromu na 1. mája. Tento zvyk je známy vo všetkých západoeurópskych kultúrach. Bol symbol sviatku i obdobia, v ktorom sa konali tancovačky pod holým nebom. V stredoeurópskom priestore je dodnes živou tradíciou aj preto, že sa v minulých desaťročiach stala zároveň aj symbolom kolektívnych prvomájových slávností spojených so Sviatkom práce. Na príchod 1. mája sa chystali mládenci dlhšiu dobu. Najskôr si vyhliadli pekný strom *fáneš*. Zvážali ho na voze z neďalekého hája a potom šúpali jeho kmeň. V predvečer 1. mája mládenci chodili pýtať stužky od dievčat po dedine. Týmito farebnými stužkami vyzdobili máj, niekedy aj s prázdnu fľašou ako psinu. Máje sa stavali pri zvonici. Zvykom bolo niektoré roky aj pred kultúrnym domom alebo občas aj pred domami dievok. Pri tejto príležitosti chlapci nezabúdali ani na huncúctva a chodili kradnúť máje do susedných dedín ako škodoradosť. Chlapci si svoje máje aj preto strážili, aby im ich nik neukradol. V máji a júni sa konali majálesy a juniálesy. V posledný májový deň sa máj trhal za prítomnosti muziky a celej dediny.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Lubica Zedníková

Príbeh portálu NašeObce.sk alebo prečo mám rád Slovensko

Pochádzam z našej obce Malé Zálužie, hoci posledné štyri roky bývam v Bratislave, kde študujem a pracujem. Stále sa do rodného kraja rád vraciam a vždy pomôžem, ak je to v rámci môjho času a možností. V dnešnej dobe sme my Slováci negatívne naladení. Namiesto toho, aby sme si stále dookola opakovali, prečo sa na Slovensku žije zle, stačí aby sme si povedali aspoň pár dôvodov, prečo sa na Slovensku žije dobre. Myslím si, že by sme mohli byť viacej hrdí na to, čo v našej malej krajine máme, viacej pyšní na to, čo sme vo svete dokázali a pod. Je dôležité, aby sme ako národ boli súdržní, aby sme si vedeli pomáhať a skôr ako začneme kritizovať, by sme sa mohli naučiť aj chváliť.

Podobné myšlienky mi hlavou prechádzali pred dvoma rokmi, keď sme dostali v škole za úlohu vytvoriť internetovú stránku z ľubovoľnej oblasti. Jedinou podmienkou bolo, aby sme zverejňovali dáta, ktoré sú už na internete dostupné v nejakej forme, ale naša stránka by ich prezentovala lepšie, krajšie a efektívnejšie. Niektorí spolužiaci si vybrali športovú tému, iní zobrazovali kurzy mien a pod. Mojm cieľom bolo, aby som okrem splnenia podmienok pre predmet, priniesol aj niečo viac - niečo, čo bude mať prínos, čo nejakou formou pomôže ľuďom. Rozhodol som sa pre internetový

portál, ktorý bude zobrazovať a prezentovať mestá a obce na Slovensku.

Keď som tento nápad prezentoval v škole, veľa ľudí to pokladalo za bezpredmetný projekt, ktorý nemá potenciál. Ide o to, ako chápeme slovu potenciál. Ak by sme sa na to pozerali tak, že môj projekt nemá potenciál pre zarábanie z reklamy, tak to naozaj nemá potenciál. Ja som sa na to nikdy nepozeral cez peniaze. Chcel som pomôcť aspoň malou trochou našej krajine a tak ukázať, že v každej oblasti sa dá byť dobrým a aj zlým príkladom pre spoločnosť.

Práve v týchto dňoch oslavuje portál NašeObce.sk svoje druhé výročie a dodnes neľutujem, že som si pred dvoma rokmi vybral takúto tému a investoval do vývoja stránky stovky hodín práce. NašeObce.sk bol na začiatku jednoduchý internetový portál, ktorý zobrazoval štatistické informácie o 177 mestách a 2753 obciach. Po prvom roku fungovania bolo potrebné projekt prerobiť a vylepšiť, ale neboli na to dostatočné financie resp. čas, ktorý by som na zmeny potreboval.

V januári minulého roka (rok 2012) dosiahol portál návštevnosť priemerne 7000 návštev mesačne. V tom čase ma kontaktovala firma ArcGEO, ktorá chcela so mnou spolupracovať a podporovať ďalší vývoj projektu. Vďaka Bohu to bol pre mňa jeden z najkrajších momentov v oblasti IT (informačných technológií), pretože som si opäť uvedomil, že NašeObce.sk majú naozaj zmysel. Okrem tejto firmy som získal ďalšieho partnera pre spoluprácu, ktorý celý projekt začal obsahovo zastrešovať - Centrum rozvoja samospráv. Od tejto chvíle bol portál pre návštevníkov oveľa dôveryhodnejší, pretože to zastrešovali dvaja partneri a nie jeden študent vysokej školy. Počas prvej polovice roku sme s firmou ArcGEO pripravili novú verziu portálu, kde boli kľúčové mapy, ktoré priniesli viac umeleckosti. Okrem toho sme priniesli nový vzhľad celej stránky a portál získal v septembri aj mediálneho partnera - Geoinformatiku, ktorá dodnes pravidelne uverejňuje tlačové správy.

Na jeseň sme spolu s GeoInformatikou priniesli zaujímavý projekt - spoluprácu s obcami. Každá obec si môže zverejniť banner (druh reklamy používaný na internete) s odkazom na náš portál (kde sú informácie o danej obci) a tak poskytne svojim návštevníkom nové informácie o svojej obci, prípadne meste. My im zato ponúkame možnosť uverejňovať články, ktoré sa venujú cestovnému ruchu v internetovom časopise - PromoSprávy. Do tejto spolupráce sa zapojilo už 6 obcí - Malé Zálužie, Ľudovítová, Nové Sady, Šurianky, Čab a Hruboňovo.

V apríli tohto roku dosiahol portál najväčšiu návštevnosť, viac ako 18-tisíc návštev mesačne. Hoci sa ma viacerí pýtajú, prečo na stránke NašeObce.sk nie je reklama, ktorá by mohla priniesť obrovský zisk. Všetkým odpovedám jasne a stručne: „Mohla, ale neprinesie.“ Cieľom portálu nebolo vytvoriť komerčný web, kde bude problém nájsť obsah medzi reklamami. Od začiatku som chcel pomocou tohto webu zlepšiť informovanosť občanov Slovenska o našich krajoch - mestách a obciach. Momentálne sú náklady na fungovanie portálu nízke, pretože sme od začiatku roka získali ďalšieho partnera - firmu WebSupport, ktorá je najznámejšia a najvyužívanejšia firma v ponúkaní domén a hostingu (internetového priestoru na webe) a celý hosting nám sponzoruje. Spolupráca s firmou ArcGEO, ktorá podporovala vývoj novej verzie už pomaly skončila a tak je dôležité, či sa nájdu ďalší, ktorým leží naše malé, ale krásne Slovensko na srdci a podporia môj portál, aby sa mohol ďalej rozvíjať a vylepšovať. Už teraz mám veľa nových nápadov, ktoré by som chcel do portálu pridať, ale chýbajú financie a čas.

V tomto príbehu som veľmi neopisoval to, čo všetko si môžete na portáli pozrieť a čo všetko portál zobrazuje. Môžete to vyskúšať rovno sami, keď si kliknete www.naseobce.sk a môžete poslať spätnú väzbu priamo na info@naseobce.sk. Tento príbeh uzavriem vetou, ktorú som minule uviedol v tlačovej správe. NašeObce.sk je portál, ktorý je o Slovensku pre Slovákov. Verím, že aj vďaka projektu a spolupráci so samosprávami bude môcť cestovný ruch na Slovensku rásť.

Ondrej Proksa

Návšteva družobných obcí v Srbsku

Šesť obcí mikroregiónu RADOŠINKA nadviazalo pred tromi rokmi družbu s obcami okresu Prijepolje v dolnej časti Srbska. V dňoch 8. až 11. mája sa zástupcovia piatich obcí a predstavitelia MAS OZ Mikroregión RADOŠINKA na pozvanie našich srbských priateľov zúčastnili pracovného stretnutia s predstaviteľmi družobných obcí. Cieľom stretnutia bolo spoznanie kultúrneho a prírodného potenciálu spriatelnených obcí a nadviazanie nových kontaktov s ďalšími obcami príslušného regiónu.

Po štrnást hodinovej ceste autobusom sa v obci Kolovrat, ktorá je partnerskou obcou obce Nové Sady, stretli starostovia srbských obcí s účastníkmi zájazdu. Delegáciu privítal predseda Sabahudin Obucina. Po neformálnej večeri nasledovalo ubytovanie v kláštore Mileševa, ktorý je jedným z najstarších kláštorov a preslávil sa freskou anjela. Táto freska bola prvým obrazom, ktorý bol ako symbol Európy poslaný satelitným prenosom v roku 1962 z Európy do USA. Spánok v pekne a moderne zariadených kláštorných izbách bol nezabudnuteľný zážitok.

Druhý deň pobytu začal prehliadkou okresného mesta Prijepolje a návštevou múzea. Potom nasledovala cesta krásnou, nedotknutou prírodou do družobnej obce Kamenná hora – táto krásna horská obec je družobnou obcou obce Malé Zálužie. Rozlohou veľká, ale počtom obyvateľov malá obec skrýva zaujímavé etnické múzeum. Starosta obce Živko Kijanovič nám poukázal všetky krásne zákutia svojho územia a načrtnul obrovské turistické možnosti tohto kraja, hlavne v zimnom, ale aj v letnom období. Sú tu úžasné možnosti lyžovania a turistiky a starosta hľadá možnosti vybudovania lyžiarskych vlekov a turistických ubytovní z eurofondov. Na území obce je vybudované veľké ihrisko, na ktorom sa v letných mesiacoch konajú techno festivaly.

V piatok, v dopoludňajších hodinách, sa starostovia obcí a predsedníčka MAS, Mária Berecová, zúčastnili oficiálneho stretnutia s primátorom mesta Prijepolje, Ing. Emirom Hašimbegovičom, starostami obcí družobného regiónu a ich predsedom Sabahudinom Obucinom. Na pracovnom stretnutí si vymenili skúsenosti z oblasti využívania a rozdeľovania fondov rozvoja vidieka. Na záver sa dohodli na ďalšej spolupráci. Výdatný obed so sladkým prevapením bol v obci Seljašnica, ktorá je družobnou obcou obce Zbehy. Posledné popoludnie patrilo prehliadke vodopádov. Pred neformálnou večerou prebehlo stretnutie zástupcov obce Lukáčovce so starostom obce Sopotnica, Slavišom Januševičom, na ktorom sa zúčastnené strany dohodli o nadviazaní spolupráce.

Neformálnou večerou, spevom a tancom sa ukončil pracovný pobyt zástupcov MAS OZ Mikroregión RADOŠINKA v Srbskej družobnej oblasti. Jeho pokračovaním bude priateľská návšteva starostov srbských obcí v septembri 2013 na Slovensku a podpísanie nových zmlúv o spolupráci. Zo Srbska sme si priviezli vo svojich srdciach pekné spomienky na srdečné prijatie a dobrú atmosféru a pre obyvateľov našich obcí veľa srdečných a úprimných pozdravov od srbských priateľov.

Soňa Szalaiová, Emília Strihová

Malé zamyslenie

Dostala som e-mail od mojej kamarátky s prosbou o pomoc. Dieťaťko na obrázku má leukémiu, potrebuje pomoc – hľadá sa vhodný darca kostnej drene. A prosba? Pošlite tento e-mail ďalej, čo najviac ľuďom. Zamyslela som sa nad tým a pokúsila sa nájsť na internete nejaké bližšie informácie o darcovstve. Zistila som, že jednou z podmienok je vek od 18 do 45 rokov. To už nespĺňam, takže pomôcť môžem iba tak, že informáciu pošlem ďalej. Rozmýšľala som aj nad stavom nášho zdravotníctva. Dospela som k názoru, že bez ohľadu na to, v akom stave naše zdravotníctvo je, nie všetko sa dá vyriešiť na ministerstve, zákonom či iným úradným opatrením. Sú chvíle, keď ani najlepší systém nič nezmože. Pomôcť si musíme navzájom. Toto je jeden z takých momentov. Ani peniaze samé o sebe, ani vyspelá technika nepomôže, kým sa nenájde dobrovoľník, v tomto prípade darca kostnej drene. Čo vlastne vieme o tejto zákernej chorobe?

Leukémia je zhubné nádorové ochorenie krvotvorných orgánov, pri ktorom nastáva nekontrolovateľné množenie kmeňových buniek krvotvorby. Tieto bunky majú narušenú schopnosť vykonávať svoje funkcie v organizme. Prenikajú do krvného obehu a infiltrujú rôzne orgány a štruktúry. Leukémia je medzi zhubnými nádorovými ochoreniami zastúpená relatívne nízkym percentuálnym výskytom. Závažnosť tejto choroby, napriek pomerne malej chorobnosti, vyplýva zo značného stupňa zhubnosti, najmä jej akútnych foriem (zdroj: internet).

Najsmutnejšie na tom je, že akútna forma leukémie postihuje vo veľkej miere najmä deti vo veku od 2 do 8 rokov. Celkovo detská leukémia tvorí 25% zo všetkých rakovinových ochorení detí. Našťastie šance na vyliečenie leukémie sú veľmi dobré. Pri dodržiavaní liečby sa väčšina detí vylieči bez toho, aby došlo k opätovnému návratu choroby. Vďaka pokroku v liečbe zavedením nových účinných postupov je dnes možné zachrániť mnohých pacientov, ktorí v minulosti boli beznádejne odsúdení na smrť. Na Slovensku vznikol Národný register darcov kostnej drene, ktorý spolupracuje s darcovskými registrami v iných krajinách, vďaka čomu možno vyhľadávať darcov pre našich pacientov v registroch z celého sveta (zdroj: internet).

Bola som zvedavá, v akom stave je náš Národný register, zavolala som tam a dozvedela som sa, že je u nás registrovaných cca 4 500 darcov.

Jeto dosť? Je to málo alebo je to veľa? Nikto z nás nemôže vedieť, kedy a akú formu pomoci bude potrebovať on sám alebo niekto blízky.

„Nevyhnutná je altruistická motivácia darcu, pretože nie je odmenený ničím iným, ako uspokojením z vedomia, že mohol byť zachránený život pacienta.“

E. D. Thomas, Priekopník transplantácie kostnej drene, nositeľ Nobelovej ceny za rok 1990

Viera Predanociová

Predstavujeme Vám Občianske združenie „LABUŤ“

Občianske združenie „LABUŤ“ vzniklo so zámerom zlepšiť úroveň spoločensko-historického povedomia občanov v Malom Záluží. Hlavným cieľom združenia je zbierať, zachovávať a prezentovať históriu obce Malé Zálužie; zbierať informácie o živote v obci počas 20. storočia; podporovať kultúrno-spoločenské aktivity, ktoré by prezentovali tradície obce a tiež zvyšovať informovanosť občanov v oblasti životného prostredia a ekologického myslenia. Dôležitá je aj spolupráca s ďalšími záujmovo príbuznými organizáciami, ktoré majú podobné ciele.

„LABUŤ“
občianske združenie

Ustanovujúca schôdza združenia sa konala dňa 26. 1. 2013, kde sa predstavili stanovy združenia a zvolili sa členovia orgánov združenia. Predsedníctvo združenia má 5 členov. Za predsedníčku združenia bola zvolená Mahuliena Sochorová, za podpredsedníčku zvolili členovia Zuzanu Plesníkovú. Občianske združenie má doteraz 24 členov, z toho jedného čestného člena. Bližšie informácie o našom združení získate na internetovej stránke: www.ozlabut.webnode.sk

Niekoľko slov o podujatiach, ktoré sme realizovali i za pomoci iných samozrejme nájdete v rubrike Spoločenské a kultúrne podujatia, alebo na našej internetovej stránke. Všetkým spoluorganizátorom a sponzorom veľmi ďakujeme, i vám občanom za podporu a tešíme sa vašej účasti i na ďalších pripravovaných zaujímavých podujatiach.

Občianske združenie „LABUŤ“

Spoločenské a kultúrne podujatia

Veľkonočné zvyky tradično-netradične

Každoročne sa občania Malého Zálužia pripravujú dôsledne na obdobie veľkonočných sviatkov. Výnimkou nebol ani tento rok. Občianske združenie „LABUŤ“ sa preto rozhodlo zorganizovať v spolupráci s OZ Mikroregión RADOŠINKA, obcou Malé Zálužie a Jednotou dôchodcov spoločenské podujatie s názvom „Veľkonočné zvyky tradično-netradične“.

23. marca sa v priestoroch kultúrneho domu v Malom Záluží zišli priaznivci tradičných veľkonočných sviatkov a spolu strávili príjemné nedeľné popoludnie.

Pre všetkých návštevníkov bol pripravený bohatý program, v ktorom sa našla každá veková skupina. Podujatie zahájila Mahuliena Sochorová slávnostným privítaním všetkých zúčastnených, no na-

jmä sponzorov, Nitriansku komunitnú nadáciu a firmu Bramac, vďaka ktorým sa podujatie podarilo zrealizovať. Manželia Elena a Miloš Pavleoví si pre všetkých prítomných pripravili ukážku pletenia z vrbového prútia. Dospelí si mohli vyskúšať pletenie košíkov. Menší záujemcovia ľudového remesla si mohli upliesť veľkonočné šibáky.

S Veľkou nocou je neodmysliteľne spojené aj zdobenie veľkonočných vajíc. Tvorivé dielne viedla pani Zuzana Kolenčíková, ktorá sa výborne zhostila úlohy lektorky. Nielen deti,

ale i dospelí si mohli vyskúšať rôzne techniky zdobenia ako mramorovanie, servítkovú techniku a maľovanie na vajčka. Každé dieťa bolo odmenené za svoju snahu. Tak isto mohli vidieť výstavu kraslíc a ukážku voskovej techniky výzdoby kraslíc, ktorú predviedla slečna Andrea Gregušová z Čakajoviec.

Súčasťou podujatia bola aj výstava ručných prác a tradičných pletených výrobkov, ktorú zabezpečila Jednota dôchodcov. Návštevníci mohli vidieť najrôznejšie moderné aj tradičné techniky vyšívania z Malého Zálužia. Počas podujatia bola sprístupnená aj pamätná izba, kde pokračovala výstava ručných prác. Hlavnou myšlienkou podujatia bolo priblíženie tradičnej kultúry zaujímavým a atraktívnym spôsobom širokej verejnosti.

Zaznamenať históriu obce, spôsob života a tradície z minulosti, v čase keď v mnohých oblastiach skôr upadajú do zabudnutia, je dôležité. Cením si najmä ochotných ľudí, ktorí sa podieľajú na uchovávaní svojej kultúrnej identity a nadšencov, ktorí neustále prezentujú obec Malé Zálužie ako miesto s neskutočným kultúrnym potenciálom.

Lubica Zedníková

Redukcia odpadu kompostovaním

Jedným z cieľov OZ „LABUŤ“ sú aktivity v oblasti ekologického myslenia a správania sa, environmentálnej výchovy, ochrany a tvorby životného prostredia. Druhé podujatie sa nieslo v tomto duchu. V nedeľu dňa 21. 4. 2013 sa uskutočnila prednáška Redukcia odpadu kompostovaním. Dnes

odpady a neporiadok okolo nás zaplavujú prostredie, napriek tomu, že stále viac sa hovorí o tom ako sa dbá na ochranu životného prostredia. Prednášku viedol Branislav Moňok z občianskeho združenia Priatelia Zeme, ktorý nám priblížil proces kompostovania a ako si správne kompost vytvoriť. Je to spôsob, ako znížiť množstvo odpadu, ktoré sa vyhadzuje do kontajnera, ako získať kvalitné hnojivo pre naše záhrady a ako jednoduchým spôsobom pomôcť prírode. Dospeli sme k záveru, že každý z nás má zodpovednosť za životné

prostredie a vždy treba začať niečo meniť predovšetkým od seba, a stačí začať aj malými krôčikmi. Počas celej prednášky vládla príjemná a uvoľnená nálada a po nej nasledovala diskusia, kedy účastníci prednášky mohli klásť svoje otázky. Podujatie bolo realizované v spolupráci s Obecným úradom Malé Zálužie.

Mahuliena Sochorová, Mária Krištofovičová

Ako sme stavali máj

Staroveké národy dávali pred 1. májom na domy a hospodárske budovy stromčeky na ochranu pred zlými duchmi a chorobami. Za spevu starodávnych obradných piesní ospevujúcich veľkú silu prírody a pri tanci, chceli prejať radosť z víťazstva jari nad zimou. Odtiaľ už nebolo ďaleko k myšlienke postaviť máj, aj pred dom obdivovaného dievčaťa /dúfam, že sa táto tradícia u nás ešte uvidí mládenci/. Aj tento rok sme v našej obci ostali verní tradícii stavania mája. Napriek rozprávaní, že „stavanie mája“ je výhradne práca slobodných mláďencov, sme sa 29. 4 podvečer zišli aj mládenci, aj ženáci, aj omladina a pod'ho do Podlakšanského hája na strom súci mája. Po dlhom preberaní a vypílení prišlo na najhoršie – ako ho dostať z hája... Ale všetko dobre dopadlo a začiatkom noci bol už bezpečne zaparkovaný na detskom ihrisku.

Stavanie sme zahájili ako obvykle predvečer 1. mája. Všetci, čo prišli mali čo robiť, jamu vykopať, strom ošúpať, dvaja šikovní na dolný koniec vrstev stromu spiliť a doniesť, drevo na vatru nachystať a pozor na detúrence, čo nám pri práci „radili“. Keďže nám neprišli slobodné dievčatá - sami sme si pomohli a farebné stužky naviazali, nezabudli sme aj na nejakú tú fľaštičku, sa priznávame... Ale prázdne boli, aby pokušenie máj píliť nad ráno nebolo... Samotné stavanie už bolo hračkou, lebo sa nás zrazu zišlo veľa. Kto mohol, ruku priložil. Po vztýčení mája sa zapálil oheň a kto chcel si mohol špekáčky do hneva opieť. A veru, že sa deti tešili, keď pod májom opekali. Dobrú náladu nám ochotní občania dodali, čo nás povzbudilo už tradične prišli. Tí mladší ruku k dielu priložili a starší, či už slovom alebo koláčikom potešili. Už tradične bolo stráženie až do rána, ale najväčšie čaro mala nočná opekačka a kopec srandy pod májom s výborným kolektívom. Týmto sa chcem poďakovať všetkým, hlavne „skalným stavačom“, ktorí urputne pomáhajú každý rok, ale aj tým novším, ktorí sa zúčastnili a priložili ruku k dielu, aby sa táto tradícia z našej obce nestratila a našla si čoraz viac mladých nasledovníkov.

Starostlivosť o pomník padlých

Peter Novotný

Členovia OZ „LABUŤ“ zorganizovali 4. mája 2013 akciu, pri ktorej skrášľovali okolie pomníka padlých, touto akciou si chceli uctiť pamiatku občanov našej obce, ktorí obetovali svoje životy počas oboch vojen. Ku skrášleniu sa neskôr pridal i Obecný úrad Malé Zálužie.

Mahuliena Sochorová, Mária Krištofovičová

Beseda s hokejovým trénerom Jánom Filcom

Dňa 23. 5. 2013 pripravilo občianske združenie „LABUŤ“ besedu so slovenským hokejovým trénerom Jánom Filcom. Keďže v máji sa pravidelne konajú majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji, skúsili sme osloviť úspešného hokejového trénera pána Jána Filca. On naše pozvanie prijal a tak sme ho radi privítali na pôde našej obce. Jeho rozprávanie o rodine, práci a hokeji bolo veľmi zaujímavé. Účastníci besedy kladli nášmu hostovi zvedavé otázky, na ktoré vedel pohotovo odpovedať. Strávili sme s ním jedno krásne popoludnie, na ktoré isto tak skoro nezabudneme.

Pán Filc, ďakujeme Vám a želáme veľa zdravia a šťastia.

Beseda sa organizovala v spolupráci s OZ Mikroregión RADOŠINKA a s OcÚ Malé Zálužie.

Mahuliena Sochorová, Mária Krištofovičová

Deň detí

1. júna oslavujú svoj sviatok všetky deti. Tak, ako sa už stalo peknou tradíciou, pripravovali sme pre naše deti program k tomuto sviatku. A tak, ako sa už stáva tradíciou, nám karty zamiešalo počasie. Koník, ktorý mal prísť z Nových Sádov kvôli rozbahnenému terénu neprišiel. Opekanie špekáčikov

na dvore za kultúrnym domom sa zmenilo na pečenie v rúre. Veľkým šťastím pre nás je, že máme taký krásny a veľký kultúrny dom so sálou. Tu sme privítali väčšinu detí, ktorých máme v Malom Záluží - 32.

Sála sa zmenila na športovisko s výtvarnou dielňou. Deti zhadzovali kolky, nosili pingpongové loptičky, hádzali lopty na kôš. Na stoloch sa maľovalo na papiere a pri stoloch aj na veselé tváre. So sťaženými podmienkami šmykľavého povrchu sa výborne vysporiadala aj vycvičená Aja, fenka pána Krajčoviča, ktorá ukázala, ako poslúcha svojho pána. Najväčší úspech asi malo preťahovanie lanom, ktoré malo jasného víťaza – všetkých. A keď deti poutierali všetky kúty celej podlahy v sále, pojedli špekáčky, sladkosti a nanuky, unavené, špinavé a šťastné sa pobrali domov.

A tak mi zostáva už len poďakovať všetkým, ktorí pri oslavách Dňa detí pomáhali a zaželať si, aby táto vydarená akcia bola o rok ešte vydarenejšia.

Anna Velikiovová

Juniáles 2013

Dobre nám padlo, že nás „chalupárov“ pozvala pani starostka na juniáles v Malom Záluží. S očakávaním sme sa vybrali v sobotu večer aj s priateľmi do domu kultúry. Tam už bola plná sála usmiatech ľudí, podávala sa práve večera. Už pri vchode nás privítal zástupca pani starostky a usadil

nás do spoločnosti. Večera bola výborná, víno nečakane dobré a lahodné. Organizácia bezchybná. Za mixážnym pultom trónil DJ p. Homza. Obdivoval som jeho cit pre hostí – vhodne vyberal hudbu a staral sa, aby tempo aj skladby zodpovedali nálade. V jednom kruhu sa vlnili mladé devy a mládenci, v druhom kruhu sme tančili osvedčené „laktové tance“ my skôr narodení (a nesadli sme si ani pri rock and rolle). Spoznali sme nových susedov – vlastne oni nás. Ochutnali sme svoje vínovice a slivovice, domáce koláčky, pospomínali deti a aj sme si zaspievali.

Sme radi, že sme sa rozhodli stráviť dôchodok práve v Malom Záluží. Pre jeho pokoj, poriadok a čistotu, príjemných susedov a teraz už aj pre juniáles. Už dávno sme si s manželkou tak dobre a tak veľa nezatancovali, už dávno sme sa tak dobre nezabavili.

Vďaka Vám susedia a vďaka Vám pani starostka za dobrý nápad a organizáciu.

Nada a Marián Pisskovi, č. d. 142

Činnosť základnej organizácie Jednoty dôchodcov v Malom Záluží

Milí naši spoluobčania,

prihovám sa Vám za našich členov ZO-JDS v Malom Záluží, aby som zhodnotila naše aktivity za 1. polrok 2013.

Začnem 6. januárom, kedy sme sa zišli na Novoročnom Trojkráľovom posedení pri jedličke

v kultúrnom dome v Malom Záluží. Prišlo 34 ľudí z obce, hoci boli pozvaní všetci naši seniori. Bolo to veľmi pekné posedenie, kde sme si pripomenuli obdobie od adventu, Vianoce, Nový rok a Troch Kráľov - rôzne zvyky, ktoré sú zaužívané až dodnes na Slovensku a v našej obci. Vypočuli sme si krásne vianočné koledy, piesne a všetci sme prežili pekné chvíle a pohodu Vianoc a Nového roku.

Vo februári niektorí naši členovia ZO-JDS navštívili SND v Bratislave „Malomeštiakova svadba“.

10. marca sme mali Výročnú členskú schôdzu ZO-JDS v Malom Záluží. Prítomných bolo 24 členov a 6 hostí, ktorí boli pozvaní na schôdzu. Bol nám pridelený delegát z OJDS, pán Vincent Belan z Mojmiroviec, ktorý sledoval priebeh výročnej schôdze. Program schôdze pozostával z dvoch častí. Prvá časť bola pracovná, kde bola prečítaná správa o našej činnosti ZO-JDS za minulý rok 2012. V diskusii sa ku nám prihovarila pani starostka Emília Strihová a zodpovedala na otázky, ktoré boli dané od prítomných občanov ohľadom problémov v našej obci. Druhá časť pozostávala z kultúrneho programu. Privítali sme medzi nami folklórny súbor Zbežanka, ktorý nás obohatil pásmom krásneho spevu s harmonikou pána Štefanku.

Pri tejto príležitosti sa chcem srdečne poďakovať našej tajomníčke z výboru, pani Elene Fuskovej, za jej dlhoročnú prácu, ktorú vykonávala v našej organizácii JDS veľmi svedomito a zodpovedne. Prajem jej veľa pevného zdravia a spokojnosti do ďalšieho života, aby sa mohla aj naďalej zúčastňovať našich akcií s nami, ktoré budeme organizovať.

V apríli traja naši členovia JDS navštívili výstavu záhradkárov v Trenčíne a taktiež sme navštívili Staré divadlo v Nitre „Jánošík“. Zúčastnili sme sa i prednášky v kultúrnom dome v Malom Záluží „Redukcia odpadu kompostovaním“, ktorú usporiadalo Občianske združenie „LABUŤ“ v spolupráci s obecným úradom.

V predvečer 1.mája sa naši členovia ZO JDS zúčastnili pri **stavaní mája** a potom spoločne opekali párky a prežili pekný večer.

Medzinárodný deň detí - je to významný deň nielen pre nás dospelých, ale i pre naše vnúčatá. Bol pripravený pekný program pre deti malé i väčšie, do ktorého sa zapojili i dospelí členovia. Pripravil ho obecný úrad s kultúrnou komisiou.

V júni sme sa boli **kúpať vo Veľkom Mederi**. Túto akciu organizovala JD v Nitre. Kúpeľný pobyt na sedem dní v Tatranských Zruboch navštívila jedna členka ZO JDS.

20. júna sme sa zúčastnili štyria členovia **ZO Okresných športových hier seniorov** Nitrianskeho okresu v ZŠ Cabaj- Čápor.

Za výbor ZO-JDS v Malom Záluží

Elena Líšková

Knižnica

Tvorivé dielne v knižnici

Obecná knižnica zorganizovala v apríli a máji dve podujatia pre deti v knižnici pod názvom „Svet rozprávok“ a „Zaujímavý svet športu“. Hlavným cieľom oboch akcií bolo priblížiť deťom čítanie a hravou formou ich zoznámiť s knihami. Každé podujatie bolo spojené s tvorivými dielňami – výtvarnými aktivitami na danú tému.

Na prvom podujatí deti počúvali rozprávku a museli uhádnuť jej názov a každý porozprával o svojej obľúbenej rozprávke a jej hrdinoch. Niektorí si vyrobili svoju vlastnú rozprávkovú postavičku z papiera, iní zase namaľovali obrázky.

Druhé podujatie bolo zamerané na tému šport. Deti si najskôr otestovali svoje vedomosti formou kvízu, v ktorom mali uhádnuť z troch možností tú správnu a bol zameraný na druhy športu a známych športovcov. Potom každé dieťa nakreslilo svoj obľúbený šport a súčasťou bola aj výroba slovenských vlajok, keďže práve prebiehali majstrovstvá sveta v ľadovom hokeji.

Tieto podujatia neboli posledné, pretože obecná knižnica získala dotáciu z Nitrianskeho samosprávneho kraja na projekt pod názvom „Vitajte v knižnici“ – tvorivé dielne pre deti. Je pripravených šesť podujatí určených pre deti MŠ a ZŠ, ktoré radi čítajú, chcú sa pri tom zabaviť a zároveň niečo nové dozvedieť. Prvá akcia, ktorá sa bude konať v júli, sa bude niesť v duchu zážitkového čítania spojeného s tvorivým písaním. Na konci poslednej akcie v decembri bude vyhodnotenie prác, ktoré vznikli počas stretnutí v knižnici. Bude sa súťažiť o vecné ceny v troch kategóriách – MŠ, 1. a 2. stupeň ZŠ. Odmenený bude ten, kto bude mať najkrajšiu prácu, ďalej najaktívnejší účastník a najoriginálnejšie dielo. Práce bude hodnotiť určená komisia.

Bližšie informácie o každej akcii nájdete vždy v pozvánke.

Tak, milé deti, tešíme sa na vás a „vitajte v knižnici“!

Knižné novinky

Son-Mjong, Mun - Hľadanie strateného mieru
Brndiarová, Eva Biela - Sila lásky
Leikert, Jozef - Osobnosti Slovenska I.
Leikert, Jozef - Osobnosti Slovenska II.
Chudík, Ladislav - Štrasser, Ján - Žijem nadstavený čas

Tri rozhovory s Jánom Štrasserom
Jacq, Christian - Nefertiti a Achnaton
Daxner, Barbora - Výsostne ženská záležitosť
Dán, Dominik - Studňa
Dán, Dominik - Sára
Dán, Dominik - Beštia

Dán, Dominik - Cela číslo 17

Galková, Vladimíra - Tancovali päť septembrov

Moro, Javier - Červené sári

Solženicyn, Alexandr - Jeden deň Ivana Denisoviča

Murín, Gustáv - Mafia v Bratislave

Dirieová, Waris - Púštny kvet

Glukhovskij, Dmitry - Metro 2034

Kuglerová, Zuzana - Rytier a zbrojnoš 1

Kuglerová, Zuzana - Rytier a zbrojnoš 2

Heribanová, Tamara - Misia Eva, prísne tajné

Klein, Marty - Sexuálna inteligencia

James, E L - Päťdesiat odtieňov sivej

Feinmann, Jane - Všetko, čo by si mala vedieť o svojej menštruácii

Gravellová, Karen - Castro, Nick - Čo sa deje tam dole?

Čo chcú chlapci vedieť o sexe?

Sex - 101 otázok a odpovedí

Čo chcú dievčatá vedieť o sexe?

Arthur, Robert - Záhada šepkajúcej múmie

Carey, Mary Virginia - Záhada horiacich stôp

Arthur, Robert - Záhada zeleného strašidla

Arthur, Robert - Záhada ohnivého oka

Waidhoferová, Brigitte - Záhada dopingového bežca

Arthur, Robert - Záhada zajakavého papagája

Newton, Charlie - Calumet City

Hryc, Andrej - Inventúra

Rostas, Tibor Eliot - Mlčanie

Silva, Daniel - Padlý anjel

Arthur, Robert - Tajomstvo strašidelného zámku

Marx, André - Záhada labyrintu bohov

Tieto knihy boli zakúpené sponzorsky a všetkým sponzorom ďakujem.

Knižnica je otvorená každú nedeľu od 15.00 – 16.00 hod. a nachádza sa v kultúrnom dome na prvom poschodí.

Zuzana Plesníková
knižníčka

Spoločenská kronika

Narodili sa: Ema Szogyiová – č. d. 144, Oliver Černický – č. d. 147

Priťahovali sa: Zuzana Bilová, Gabriel Bila, Mário Bila – č. d. 134

Odstahovali sa: Mária Krištofovičová, Marcela Klačková, Jakub Klačko

Obecný úrad oznamuje

Dôležité telefónne čísla:

- **Polícia:** 112 (158)
- **Požiarňa ochrana:** 112 (150)
- **Záchranná služba:** 112 (155)
- **Ohlasovňa požiarov:** 037/65 20 424, 037/65 20 425
- **Mestská polícia:** 112 (159)
- **Integrovaný záchranný systém:** 112 (154)

Pohotovostné služby:

Pohotovostná lekárska služba:

- Stomatologická pohotovosť: 037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 16:00 - 19:00
- Pohotovosť pre dospelých: 037/69 42 229, Pondelok - Piatok: 16:00 - 07:00
- Pohotovosť pre deti a dorast: 037/65 45 111, Pondelok - Piatok: 15:30 - 07:00

Elektrárne - ZSE - pohotovosť: 0800 111 567

Plynárne - SPP a.s. pohotovosť: 0850 111 727

Vodárne - ZsVaK - pohotovosť: 037/65 13 420

Pojazdné predajne:

Každý utorok a piatok o 9.45 hod. chodí pojazdná predajňa chleba.

Každú stredu od 16.45 do 17.15 hod. a sobotu od 18.10 do 18.30 hod. prichádza pojazdná predajňa hlboko chladeného čerstvého plnotučného mlieka.

Pohrebná služba Turanovič Nitra – tel. číslo: 0905 948 812

Pošta Nové Sady – úradné hodiny:

Po – Ut, Štv. – Pia: 7.00 – 12.00 a 12.30 – 14.30 hod.

Streda: 7.00 – 11.00 a 13.30 – 17.00 hod.

Obecný úrad - úradné hodiny:

Administratívna pracovníčka: Margita Tabačeková

- Párny týždeň

Utorok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Štvrtok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

- Nepárny týždeň

Pondelok 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Streda 07.30 - 12.00 13.00 - 15.00

Piatok 07.30 - 12.00

Kontakt

Telefón: 037 / 7894061

E-mail: oumalezaluzie@gmail.com

Internetová stránka obce: www.malezaluzie.sk

Svoje príspevky môžete posilať na emailovú adresu: zuzana.plesnikova@gmail.com, alebo osobne odovzdať do schránky na budove obecného úradu. Zároveň môžete posilať aj svoje vyjadrenia, návrhy, alebo námietky k našim obecným novinám.

Ďakujeme všetkým prispievateľom Občasníka.

Vydáva obec Malé Zálužie, Malé Zálužie č. 63, 951 24 Nové Sady, IČO 00 656 160

Redakcia: Emília Strihová, Mgr. Zuzana Plesníková, Mgr. Anna Velikiovová, Viera Predanocyová

Grafická úprava: Mgr. Zuzana Kolenčíková

Tlač: www.primaprint.sk

Občasník: EV4374/11

ISSN 1338-8274

Vychádza 2 x ročne. Nepredajné!